

Jani Nurmi

TAPAHTUMAN VIDEOTALTIOINTI

Esimerkkinä Tarpojien Taitopäivät

**Opinnäytetyö
CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU
Mediatekniikan koulutusohjelma
Marraskuu 2014**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö Ylivieska	Aika Marraskuu 2014	Tekijä Jani Nurmi
Koulutusohjelma Mediatekniikka		
Työn nimi TAPAHTUMAN VIDEOTALTIOINTI. Esimerkkinä Tarpojien Taitopäivät		
Työn ohjaaja Timo Taari		Sivumäärä 15
Työelämäohjaaja Tommi Salo		
<p>Opinnäytetyön tarkoitus oli suunnitella ja toteuttaa tapahtuman videotaltiointi.</p> <p>Työn tavoitteena oli tuottaa Tarpojien Taitopäivät -tapahtumasta koostevideo tapahtuman esittelemiseen ja mainostamiseen. Lisäksi tavoitteena oli tuottaa kuva- ja videopankki, jota käytettäisiin Partion muun toiminnan mainostamiseen.</p> <p>Opinnäytetyössä läpikäydään perinteisen videotuotannon työvaiheita yleisesti sekä tapahtuman taltiointiin kuuluvien erityispiirteiden valossa. Aluksi esitellään videon esituotantoa, joka käsittelee ennakkosuunnittelua ja valmistautumista taltiointiin. Tätä seuraa tuotantovaihe, jossa esitellään kuvauskalusto ja -tekniikat sekä erilaiset tavat toteuttaa videotuotanto. Lopuksi esitellään jälkituotanto, jossa video leikataan ja esitellään tilaajalle.</p> <p>Lopputuloksena oli valmis koostevideo sekä laaja kuva- ja videopankki.</p>		
Asiasanat		
partio, taltiointi, videotuotanto		

ABSTRACT

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES	Date November 2014	Author Jani Nurmi
Degree programme Media technology		
Name of thesis VIDEO RECORDING OF AN EVENT. Case Tarpojien Taitopäivät		
Instructor Timo Taari		Pages 15
Supervisor Tommi Salo		
<p>The purpose of this thesis was to plan and produce a video recording of an event.</p> <p>The aim was to produce a video compilation of the event Tarpojien Taitopäivät. The video would be used to introduce and promote the event. In addition, the aim was to produce an image and video bank, which would be used to promote other Scouter activities.</p> <p>The thesis goes through the conventional work phases of a video production in general and in a case of recording an event. We begin by describing the video pre-production that deals with pre-planning and preparation for the recording. This is followed by the production phase that includes equipment description, camera techniques and the different ways to implement the production. Finally there is the post-production phase where the video is cut and presented to the client.</p> <p>The end result was a complete video compilation of the event, as well as a large image and video bank.</p>		

<p>Key words</p> <p>recording, scouter, video production</p>

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

DSLR	Digital Single-lens Reflex Camera, digitaalinen järjestelmäkamera
Full HD	Markkinointitermi 1920x1080-tarkkuuteen yltävästä videokuvasta
Steadicam	Mekaaninen kuvanvakain, joka vaimentaa kuvaajan liikkeistä johtuvat kameran värinät

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 PARTIO JA POHJANMAAN PARTIOLAISET RY	2
3 VIDEON ESITUOTANTO	3
3.1 Vaatimusmäärittely	3
3.2 Suunnittelu ja ideointi	3
4 VIDEON TUOTANTO	5
4.1 Kuvauskalusto	5
4.1.1 Canon 7D ja Steadicam	7
4.1.2 Panasonic AG-HMC151	7
4.2 Kuvaustekniikat	8
4.2.1 Sommittelu	8
4.2.2 Kamera-ajot	9
4.3 Tuotantotavat	10
5 VIDEON JÄLKITUOTANTO	11
5.1 Koostevideon editointi	11
5.2 Tilaaajan kommentit ja korjaukset	13
6 TULOKSET JA POHDINTA	14
LÄHTEET	15
LIITTEET	
KUVIOT	
KUVIO 1. Ammattimaisen videokameran koko verrattuna järjestelmäkameroihin	6
KUVIO 2. Kultainen leikkaus sovitettuna valokuvaan	9
KUVIO 3. Tarkennusajo neulasista kiipeilijään	10
KUVIO 4. Video- ja ääniraitoja Premiere Pro -editointiohjelman aikajanalla	12

1 JOHDANTO

Viessojat ry järjesti syksyllä 2013 partiotapahtuman nimeltä Tarpojen Taitopäivät. Tapahtumasta haluttiin tehdä video- ja kuvatahtiointi, jota voitaisiin käyttää tapahtuman ja partion toiminnan esittelyssä sekä tulevien tapahtumien markkinoinnissa. Tavoitteena oli myös tuottaa koostevideo, joka kertoisi Taitopäivien tapahtumista siellä olleille ja partion toiminnasta kiinnostuneille.

Opinnäytetyö on jaettu perinteisen videotuotannon työvaiheiden mukaan esituotantoon, tuotantoon ja jälkituotantoon. Työssä tarkastellaan näitä vaiheita yleisesti sekä tapahtuman taltiointiin kuuluvien erityispiirteiden valossa. Aluksi esitellään myös Partiota sekä Suomen Partiolaiset ry:tä yleisesti. Esituotannossa käsitellään alkuvaiheita ja ideointia. Miten videotaltiointi suunnitellaan? Miten se eroaa käsikirjoitetusta videotuotannosta? Tuotantovaihe käsittelee itse taltiointi- eli kuvausvaihetta. Millä, mitä ja miten kuvataan? Luku käsittelee myös eri tuotantotapoja. Jälkituotannossa tarkastellaan lopulta videon leikkausta ja valmiin tuotteen esittelemistä tilaajalle.

Kirjoittaja on toiminut valokuvausharrastajana yli seitsemän vuoden ajan. Videotuotanto tuli mukaan harrastukseen ammattikorkeakouluopiskelun myötä vuonna 2010. Myös työkokemusta alalta on viimeisten neljän vuoden ajalta erilaisten tilauskuvausten muodossa. Videotaltiointi Tarpojen Taitopäivistä oli kirjoittajan ensimmäinen täysin itsenäisesti toteutettu tilaustyö videotuotannon parissa.

Lähdekirjallisuutena käytettiin muun muassa Jim Owensin ja Gerald Millersonin Video Production Handbook - sekä Kari Leponiemen Videokuvaus: Taitoa ja tekniikka -kirjoja. Käsitteiden, termien ja tekniikoiden esittelyssä apuna käytettiin mm. Kookas Newsin ja Pekka Rannan www-dokumentteja. Lisäksi lähteinä käytettiin Suomen Partiolaisten omia www-dokumentteja.

2 PARTIO JA SUOMEN PARTIOLAISET – FINLANDS SCOUTER RY

Partio on kansainvälinen lasten, nuorten ja aikuistenkin toimintaliike, jonka toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, avoimuuteen ja poliittiseen sitoutumattomuuteen. Partion peruskirjan mukaan toiminta pyrkii olemaan kasvatuksellista, ja sen tavoitteena on tukea lasten ja nuorten kasvua niin yksilöllisesti kuin yhteiskunnallisesti (Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry 2008, 2). Partiolaiset toimivat ryhmissä ikäkausien mukaan. Nuorimpien ryhmiä kutsutaan sudenpentulaumoiksi ja vanhimpien vaeltajavartioiksi. Näiden ikäryhmien välissä ovat vielä seikkailijajoukkueet sekä tarpoja- ja samoajavartiot.

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry on suomalainen partiolaisten keskusjärjestö, johon kuuluu kymmenen partiopiiriä. Partiopiirit koostuvat lippukunnista, jotka toimivat omilla alueillaan ympäri Suomea. (Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry.) Pohjanmaan Partiolaiset ry on Etelä-, Keski-, Pohjois-Pohjanmaan sekä Pohjanmaan alueella toimiva partiopiiri. Siihen kuuluva Viessojat ry on Ylivieskan partiolippukunta, jonka lippukunnanjohtajana toimii Tommi Salo. Heidän toimestaan järjestettiin Tarpojien Taitopäivät 5, johon he myös tilasivat videotaltioinnin.

3 VIDEON ESITUOTANTO

Videotuotanto voidaan jakaa kolmeen eri osaan: esituotantoon, tuotantoon sekä jälkituotantoon. Tuotannon ensimmäistä vaihetta kutsutaan esituotannoksi. Siihen kuuluu kaikki suunnittelu, valmistelu, ideointi ja harjoittelu ennen varsinaisia kuvauksia ja muuta tuotantoa. Esituotantoon voidaan käyttää jopa 90 % koko tuotantoon käytetystä ajasta. (Millerson & Owens 2012, 45.)

Tapahtuman taltiointiin tehtävä esituotanto voi olla haasteellista, jos kyse on kertaluontoisesta tapahtumasta kuten Tarpojen Taitopäivät. Ennakkosuunnittelu ja -ideointi tehdään täysin tapahtuman aikataulun ja ohjelman ehdoilla. Tärkeintä on tehdä videolle tarkka vaatimusmäärittely, joka määrittelee taltiointin tavoitteellisen muodon.

3.1 Videon vaatimusmäärittely

Ennen tapahtumaa käytiin tapahtuman sisältö ja aikataulu läpi pääpiirteittäin ja sovittiin videon sisällöstä. Videosta haluttiin toiminnantäyteinen ja kattava. Palaverissa päädyttiin tuottamaan koostevideo, joka kertoo taitopäivien eri toimintapisteiden tapahtumista. Videon kohdeyleisöksi otettiin tapahtumaan osallistuneet ja muut partiosta kiinnostuneet nuoret. Koosteen avulla voitaisiin muistella taitopäivien tapahtumia sekä esitellä partion toimintaa.

Koostevideon lisäksi taltioidusta materiaalista haluttiin koota kattava video- ja kuva-pankki Pohjanmaan Partiolaisten käyttöön.

3.2 Suunnittelu ja ideointi

Ennakkosuunnittelu ja ideointi ovat videon onnistumisen kannalta olennaisia vaiheita videotuotannossa. Ilman toimivaa suunnitelmaa tuotantovaiheessa kohdataan

ongelmia, jotka vaikuttavat myös jälkituotantoon. Tapahtuman taltioinnin ollessa kyseessä ei voida kuitenkaan tarkasti määritellä taltioitavia tapahtumia, joten suunnitelma tehdään karkeasti tapahtuman ohjelman mukaan. Mahdollisia kohtauksia, kuvakulmia ja tilanteita voidaan ennustaa ohjelman perusteella, mutta varsinaiset kuvaustilanteet tulevat vastaan vasta tapahtumahetkellä. Tärkeämpää valmistautumista taltiointiin onkin jo esitelty vaatimusmäärittely sekä kuvauskaluston oikeaoppinen ja nopea käyttö. Näin tuotantovaiheessa voidaan keskittyä ainoastaan yhteen asiaan eli ympäristön ja tapahtumien havainnointiin, ja siitä taltiointien tekemiseen.

Aikaa ennakkosuunnittelulle oli vähän, sillä tieto tapahtumasta ja sen mahdollistamasta opinnäytetyöstä saapui tapahtuman kanssa samalla viikolla. Ennen tapahtumaa ideointi aloitettiin ohjelmaa ja aikataulua tutkailemalla: missä kuvataan, mitä kuvataan ja kuinka paljon kuvataan? Myös siirtymiset paikasta toiseen suunniteltiin ennakkoon viivästymisten välttämiseksi. Näin itse tapahtumapäivänä kaikki aika käytettäisiin kuvaamiseen. Oma osansa ideointia oli myös koeotosten kuvaaminen ja Steadicamin käytön harjoittelu. Erilaisia kuvakulmia ja kamera-ajoja kokeiltiin sen mahdollisuuksien ja rajojen paljastamiseksi. Samalla syntyi myös ideoita kuvauspäivälle.

4 VIDEON TUOTANTO

Esituotannon jälkeen on aika aloittaa varsinainen tuotanto- eli kuvausvaihe. Tässä vaiheessa tekniikan tulisi olla kunnossa ja kuvauskaluston käyttö tuttua. Tuotantovaiheessa kuvataan ja taltioidaan kahdella eri tavalla: empiirisesti tai suunnitelmallisesti. Empiirisessä eli kokeilevassa tuotannossa kuvataan pelkkien ideoiden pohjalta spontaaneja otoksia, joista jälkituotantovaiheessa valitaan onnistuneimmat ja tarkoitukseensa sopivimmat. Tarkkaa kuvaussuunnitelmaa tai käsikirjoitusta ei tarvita – itse tuotekin voi lopulta olla jotain aivan muuta kuin aloittaessa oli suunniteltu. Suunnitelmallisessa tuotannossa taas noudatetaan tarkkaa käsikirjoitusta, jonka perusteella kuvaukset järjestetään. Kohtaukset ja niissä käytettävät kuvakulmat ovat ennakkoon määriteltäviä, ja lopullinen tuote on tiedossa alusta asti. (Millerson & Owens 2012, 38-40.)

Usein tuotanto kuitenkin koostuu näiden kahden tuotantotavan onnistuneesta yhdistelmästä – toimivan esituotannossa tuotetun suunnitelman pohjalta kuvataan niin suunniteltuja kuin spontaaneja kohtauksia mahdollisuuksien mukaan (Millerson & Owens 2012, 40). Kuten on todettu, tapahtuman taltiointia on haastavaa suunnitella ennakkoon, joten empiirinen tuotantotapa tulee ensisijaisesti kysymykseen. Vaatimusmäärittelyn ja ideoiden pohjalta kuvataan kokeilevia otoksia kohdattavista tilanteista, joista koostevideo lopulta muodostetaan. Tuotantovaiheessa kuitenkin huomattiin, että tapahtuman alussa kuvatut kokeilevat otokset toimivat suuntaviivoina suunnitelmallisempaan kuvaukseen tuotannon loppuvaiheessa.

4.1 Kuvauskalusto

Teräväpiirtotasaisen videon tallennusmahdollisuus on saavuttanut vakiintuneen aseman nykyaikaisissa video- ja järjestelmävideokameroissa sekä myös suuressa osassa digitaalisia järjestelmäkameroita (DSLR), joten kuvauskalustoa valitessa voidaan keskittyä kameran käytettävyyteen eikä niinkään teknisiin ominaisuuksiin (Talvitie 2012). Valintaan vaikuttaa oleellisesti se, mitä ja missä kuvataan. Esimerkiksi tilanteissa, joissa kuvaaja joutuu liikkumaan paljon kuvauspaikasta toiseen ja

haluaa kantaa mukanaan mahdollisimman vähän, ovat DSLR-kamerat ihanteellisia. Pieni koko ja paino ovat selkeitä etuja verrattuna isompiin järjestelmävideokameroihin näissä kuvausolosuhteissa (KUVIO 1).

Kuvauksiin käytettiin Centria Ammattikorkeakoulun kuvauskalustoa. Käytössä oli kaksi kameraa, kolmijalka sekä Steadicam-kuvanvakaaja. Panasonic AG-HMC151 -videokameraa käytettiin ensisijaisesti kolmijalan kanssa lähikuviin, puolilähikuviin ja muihin pitkää polttoväliä hyödyntäviin otoksiin, mutta myös muutamaan käsivaralta kuvattuun kohtaukseen. Canon 7D -järjestelmäkameraa käytettiin yhdessä Steadicamin kanssa toiminnallisten puolilähikuvien sekä laajojen yleiskuvien kuvaamiseen.

KUVIO 1. Ammattimaisen videokameran koko verrattuna järjestelmäkameroihin (Burokas 2012)

4.1.1 Canon 7D ja Steadicam

Taltioinnissa eniten käytössä ollut Canon 7D on Canonin valmistama puoliammattimainen järjestelmäkamera. Kamera kykenee Full HD -tasoiseen videotallennukseen ja 24, 25 tai 30 kuvaan sekunnissa. 7D on myös ensimmäisiä täyden käsikäytön videokuvauksessa mahdollistavia järjestelmäkameroita. Kamerassa käytettiin Canon EF-S 10-22mm f/3.5-4.5 USM –laajakulmaobjektiveja, joka mahdollisti sekä laajat yleiskuvat että myös puolilähikuvat.

Yhdessä kameran kanssa käytettiin Steadicam-kameravakainta, jonka avulla kamera voidaan liikutella vapaasti ja nopeasti samalla vaimentaen häiritsevää liike-epäterävyyttä tai käsivarakuvauselle tyypillistä tärinää (Leponiemi 2010, 22). Steadicamin toiminta perustuu vastapainoihin ja jousitukseen. Kamera kiinnitetään steadicamin tukivarteeseen, joka taas kiinnitetään kuvaajaan tukiliivin avulla. Tukivarressa on jousitus, joka vaimentaa kuvaajan askelista aiheutuneet tärähtelyt. Jousituksen jäykkyys säädetään säätöruuvilla kameran painon mukaan. Kameran kiinnityskohdan alla on vastapaino, jonka korkeus ja paino säädetään myös kameran painon mukaan. Kameran kiinnityskohta säädetään kameran muodon ja painojakauman mukaan leveys- ja pituussuunnassa siten, että kamera ei ole kallellaan mihinkään suuntaan. Jos kamera tilitaa eli kääntyy pystysuunnassa ylös tai alas, on kameran kiinnityskohta säädetävä taakse- tai eteenpäin. Jos taas kamera kääntyy vasemmalle tai oikealle, on kiinnityskohta siirrettävä oikealle tai vasemmalle. Steadicam on oikein säädetty ja asennettu, kun kamera pysyy vakaana ilman että sitä pidetään paikoillaan käsin.

4.1.2 Panasonic AG-HMC151

Panasonicin kolmekennoinen AG-HMC151 on täysiverinen ammattikäyttöön tarkoitettu videokamera, joka on varustettu Leica Dicomar 28-368mm f/1.6-3.0 –objektiveilla sekä sisäänrakennetulla stereomikrofonilla. Objektiveissa on myös optinen kuvanvakain, joka vähentää tärinää ja liikettä kuvattaessa käsivaralta. Lisäksi kame-

rasta löytyy harmaasuotimet suodatuskertoimilla 1/4, 1/16 ja 1/64, jotka mahdollistavat suuren aukon käyttämisen kirkkaassakin valossa. Kameran kanssa käytettiin Manfrotton valmistamaa järeää kolmijalkajalustaa.

4.2 Kuvaustekniikat

Tuotannossa käytettiin monenlaisia kuvaustekniikoita tilanteiden vaihtuessa: lähikuvia, puolilähikuvia ja yleiskuvia sekä staattisesti että erilaisin kamera-ajoin. Sopivalla tekniikalla kuvattua videota on miellyttävää katsoa, ja se välittää katsojalle halutun tunteen.

4.2.1 Sommittelu

Sommittelu tarkoittaa kohteen tai kohteiden sijoittelua videokuvaan. Yleisin keino sommitella on niin sanottu kultainen leikkaus (KUVIO 2). Siinä kuva jaetaan kolmeen osaan vaaka- ja pystytasossa, ja muodostetuista suorakulmioista keskimmäisen kulmat ovat silmää miellyttäviä pisteitä (Millerson & Owens 2012, 149). Koostevideon kaikki otokset pyrittiin sommittelemaan käyttäen kultaista leikkausta.

Kuvakoot luokitellaan sen mukaan, mitä kuvassa näkyy. Lähikuva tarkoittaa tiukasti rajattua kuvaa kohteesta. Esimerkiksi ihmistä kuvatessa lähikuvassa on pää ja hartiatiat. Puolilähikuva taas näyttää enemmän, esimerkiksi vyötäröstä ylöspäin. Yleiskuvalla tarkoitetaan laajempaa otosta, jossa näkyy ympäristöä ja mahdollisesti yksittäistä kohdetta ei ole lainkaan (Ranta 2002). Koostevideossa esiintyy paljon yleiskuvaa, mutta myös lähikuvia korostamassa yksityiskohtia.

KUVIO 2. Kultainen leikkaus sovitettuna valokuvaan

4.2.2 Kamera-ajot

Kamera-ajoksi kutsutaan kuvaa, joka saadaan aikaan kameran liikkeellä. Ne luokitellaan luonnollisiin ja luonnottomiin sen perusteella, kykeneekö ihmissilmä samantyyppiseen toimintaan. Panorointi on usein käytetty kamera-ajo. Siinä kameraa pyöritetään pystyakselinsa ympäri. Tämän vastakohta on tiltaus, jossa kameraa pyöritetään vaak akselinsa ympäri. Videossa käytettiin myös tarkennusajoa, jossa kamera tarkennetaan kohteesta toiseen (KUVIO 3). Nämä jo esitellyt kamera-ajot ovat luonnollisia kamera-ajoja. Videossakin käytetty zoomausajo eli optinen ajo on luonnoton kamera-ajo, sillä siinä objektiivin polttoväliä muutetaan. Tämä taas tarkoittaisi ihmissilmän polttovälimuutosta, joka ei ole mahdollista. (Kookas News 2010; Ranta 2002.)

KUVIO 3. Tarkennusajo neulasista kiipeilijään

4.3 Tuotantotavat

Tapahtuman taltioinnissa tuotanto määräytyy hyvin pitkälti itse tapahtuman mukaan. Tapahtuma on usein kertaluontoinen, eikä kuvauksia pystytä toistamaan. Tämän vuoksi on äärimmäisen tärkeää pitää silmät auki ja käyttää kaikki kohdattavat tilanteet kuvauksissa. Koostevideon tuotantotavaksi valikoituikin suurimmaksi osaksi empiirinen tuotantotapa. Tarkkaa suunnitelmaa eri kohtauksista ei ollut, vaan keskityttiin kuvaamaan mahdollisimman laajasti ja eri kuvakulmista toimintapisteiden tapahtumia. Esituotannossa tehtyä vaatimusmäärittelyä käytettiin kuitenkin tuotannon ohjenuorana alusta loppuun. Kuvatuista otoksista parhaat valittaisiin lopulta jälkituotannossa lopputuotteeseen.

Kokeilevien kuvausten edetessä löydettiin sopivia otoksia ja tapahtuman tunnelma tuli tutuksi. Näin nähtiin ensimmäistä kertaa konkreettisesti, mitä koostevideo tulisi pitämään sisällään. Tässä vaiheessa tuotantoon saatiin myös enemmän suunnitelmallista otetta - kun lopputuote tunnettiin paremmin, pystyttiin kokeilevien kuvausten viitoittamana myös suunnittelemaan otoksia. Esimerkiksi varsinaisen toiminnan kuvaamisen lisäksi suunniteltiin ja kuvattiin sopivia täyteotoksia. Myös toimintaa kyettiin lopulta ennustamaan ja näin suunnittelemaan haluttuja otoksia koostevideota varten.

Empiirinen ja suunnitelmallinen tuotanto kulkivat siis lopulta käsi kädessä, vaikka tuotanto aloitettiinkin lähes täysin empiirisenä vain aikataulu ja vaatimusmäärittely suunnitelmana.

5 VIDEON JÄLKITUOTANTO

Kun tuotantovaihe on valmis, sitä seuraa luonnollisesti jälkituotanto. Jälkituotannossa kootaan yhteen tuotettu materiaali ja luodaan siitä lopulta valmis kokonaisuus koostevideon muodossa. Vaiheeseen kuuluu videomateriaalin ja äänien editointi sekä tuotteen esittäminen asiakkaalle. Jälkituotannossa vaikuttaa merkittävästi siihen, miten lopullinen tuote otetaan vastaan. Hyväkin tuotanto voi mennä hukkaan, jos jälkituotantoon ei panosteta kunnolla. (Millerson & Owens 2012, 295.)

5.1 Koostevideon editointi

Videon editointivaiheessa valikoidaan tuotetusta materiaalista käyttöön tulevat videoklipit. Valikoidut klipit järjestetään tämän jälkeen haluttuun järjestykseen. Koostevideossa aika kulkee kronologisesti, joten klipit tulevat tapahtumajärjestykseen. Klipit sidotaan yhteen leikkaamalla niiden alku- ja loppukohdat halutuiksi. Kohdat, joissa yksi klippi loppuu ja toinen alkaa määrittävät leikkauksen sujuvuuden (Millerson & Owens 2012, 305). Alku- ja loppukohdat määräytyvät pitkälti klipin sisällön mukaan. On pohdittava, miten pitkään katsojan mielenkiinto pysyy otoksessa, ja leikkattava sen mukaan. (Leponiemi 2010, 90) Näin luodaan myös videon rytmi – nopea rytmi syntyy lyhyillä klipeillä ja nopeilla leikkauksilla, rauhallisempi pitkillä klipeillä ja siirtymäleikkauksilla.

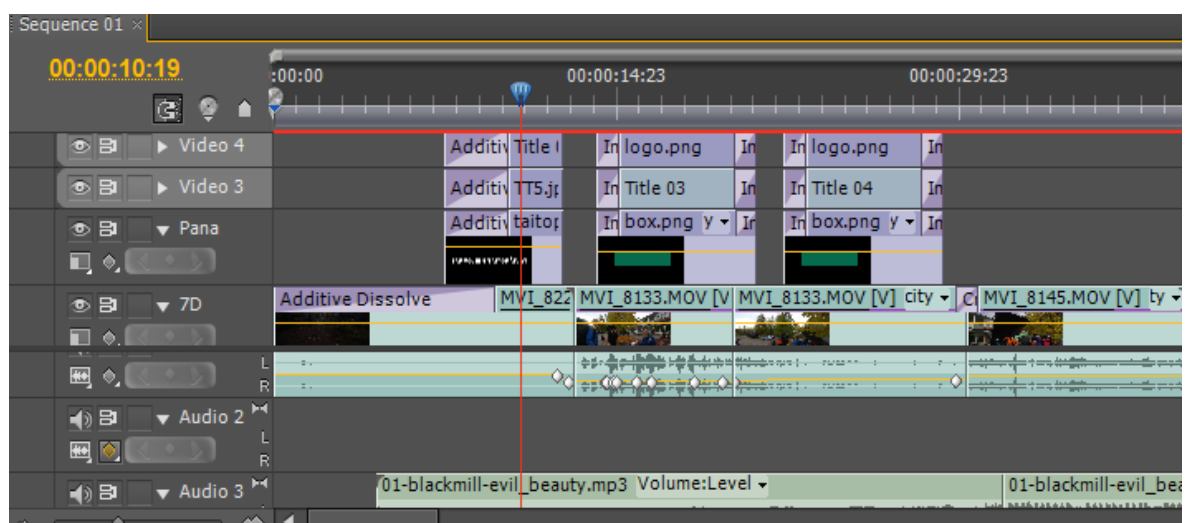
Editointiohjelmana toimi Adobe Premiere Pro CS6, joka sisältää kaikki tarvittavat toiminnot videon leikkaamiseen, väri- ja äänimäärittelyyn sekä efektien tekemiseen. Yhdessä Premieren kanssa käytettiin niin ikään Adoben tuoteperheeseen kuuluvaa Photoshop CS6 -kuvankäsittelyohjelmaa. Sen avulla valmistettiin videolla esiintyneet nimilogot, tekstilaatikot ja lopputekstit.

Videon editointi aloitettiin käymällä läpi kuvattu materiaali Adobe Premiere Pro -ohjelmassa. Käyttökelpoinen materiaali siirrettiin suoraan ohjelman aikajanalle talteen, jolloin saatiin myös alustava kuva videon tapahtumista (KUVIO 4). Materiaalia kertyi

viikonlopun aikana yli 100 gigatavua, joten läpikäynti vei suurimman osan jälkituotantoon käytetystä ajasta. Karsinnan jälkeen käyttöön tuli noin 10 minuutin edestä materiaalia.

Videomateriaalin valikoinnin jälkeen aloitettiin leikkaus. Leikkauksessa määriteltiin kunkin videoklipin alku- ja loppukohdat sekä pituudet. Koostevideon rytmi syntyi näiden tekijöiden perusteella. Leikkauskohdissa käytettiin välitöntä klipinvaihtoa, häivytystä valkoiseen ja mustaan sekä ristihäivytystä. Leikkaustavat valittiin niiden merkityksen mukaan: suoraa klipinvaihtoa käytettiin, kun tapahtumapaikka pysyi samana; valkoiseen häivytystä, kun tapahtumapaikka ja -aika vaihtuivat; mustaan häivytystä, kun tapahtuma päättyi ja ristihäivytystä, kun tapahtuma-aika muuttui. Leikkauskohdat valittiin klipin sisällön mukaan siten, että toiminta pysyi jatkuvana. Esimerkiksi liikkeestä ja liikkuvasta kamerasta leikattiin kaavamaisesti toiseen liikkeeseen. Näin leikkaus pysyi soljuvana. Vastaavasti videossa esiintyneiden aktiviteettien päätöskohtiin valittiin mahdollisuuksien mukaan staattinen tai muuten rauhallinen klippi merkiksi toiminnan päättymisestä.

Koostevideon äänimaailma muodostui videoklippien ääniraidoista sekä musiikkikappaleista. Videoklippien äänet olivat merkittävässä osassa luomassa videon tunnelmaa puhe- ja efektiäänineen sekä luonto- ja muine taustäänineen. Musiikki valittiin tukemaan tätä tunnelmaa ja videon rytmiä. Artisti nimeltä Blackmill antoi luvan musiikkikappaleidensa käyttöön videolla.

KUVIO 4. Video- ja ääniraitoja Premiere Pro -editointiohjelman aikajanalla

5.2 Tilaajan kommentit ja korjaukset

Tärkeä osa jälkituotantoa on väliraportointi ja -kommentointi tilaajan kanssa. Sillä on suora vaikutus tuotteen lopulliseen muotoon. Lopputuotteen kommentteilla on myös suuri merkitys tuottajalle seuraavia projekteja ajatellen. Mistä pidettiin? Mitä tehtäisiin toisin vastaisuudessa?

Ensimmäinen versio koostevideosta lähetettiin tilaajan katsottavaksi ja kommentoitavaksi, kun leikkaus oli saatu lähes valmiiksi. Videoon haluttiin tekstilaatikot kertomaan tapahtumasta ja videon sisällöstä tarkemmin. Myös videon pituus mainittiin, sillä lähes kymmenenminuuttisen videon käyttö esittelytarkoitukseen on haasteellista (Nygård 2014). Nähtiin kuitenkin parhaaksi säilyttää videon pituus, ja teettää myöhemmin erillinen lyhyt video käytettävissä olevasta materiaalista. Muuten koostevideoon oltiin tyytyväisiä, eikä suurempia muutoksia leikkaukseen tehty tämän jälkeen. Kuva- ja videomateriaali lähetettiin tilaajalle koostevideon valmistumisen yhteydessä.

6 TULOKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyön tavoitteena oli suunnitella ja toteuttaa Tarpojien Taitopäivät -tapahtuman videotaltiointi. Taltioinnin jälkeen tavoitteena oli tuottaa koostevideo sekä koota kuva- ja videopankki Pohjanmaan Partiolaisten käyttöön. Taltioinnissa sovellettiin perinteisen videotuotannon työvaiheita esituotannosta jälkituotantoon. Tavoitteet saavutettiin, mutta myös parannettavaa löytyi monelta osa-alueelta.

Videomateriaalia saatiin laajasti kaikilta toimintapisteiltä, mutta valokuvia ei niinkään. Videoon keskittyessä ei aina muistettu pysähtyä valokuvaamaan, vaikka aikaa siihen olisikin ollut, sillä videon ja valokuvan kuvaamisessa on selkeä ero. Vaikka molemmat hetkiä tallentavatkin, video on hetken ajanjakso ja valokuva hetki ajanjaksosta. Näiden kahden havainnointi yhtä aikaa osoittautui haastavaksi, ja olisi vaatinut tarkempaa suunnittelua ja valmistautumista. Useamman kuvaajan käyttäminen olisi ollut helpoin ratkaisu tähän, mutta kokeneempi kuvaaja kykenee siihen yksinkin.

Toinen kehityskohde oli koostevideon leikkaukseen käytetty aika. Varsinaista aikataulua koostevideon valmistumiselle ei ollut, joten videon valmistuminen venyi pitkälle kevääseen. Leikkausvaiheessa on helppoa jäädä jumiin yksityiskohtien hiomiseen, ja juuri näin kävikin. Kesän lähestyessä oli kuitenkin pakko pysähtyä ja todeta työ valmiiksi, sillä opinnäytetyön kirjallinen osuuskin oli aloitettava. Tarkemman aikataulun suunnittelulla olisi ehkä ollut mahdollista välttää viivästyminen.

Lopputuloksena oli kuitenkin tyytyväinen tilaaja ja opettavainen kokemus. Koostevideota käytetään tapahtuman markkinointiin ja partion toiminnan esittelemiseen, ja materiaalipankki on käytettävissä aina tarpeen tullen. Seuraavia taltiointeja varten opittiin paljon asioista, jotka tulee ottaa erityisesti huomioon. Näillä voimavaroilla on helppoa ottaa vastaan seuraavat haasteet video- ja valokuvausrintamalla.

LÄHTEET

- Burokas, A. 2012. Review: Nikon D800 DSLR. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.streamingmedia.com/Producer/Articles/Editorial/Featured-Articles/Review-Nikon-D800-DSLR-Part-2-Usability-and-Image-Quality-84092.aspx>. Luettu 17.10.2014.
- Kookas News. 2010. Kamera-ajot. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.kookas.fi/articles/1313>. Luettu 13.10.2014.
- Leponiemi, K. 2010. Videokuvaus – Taitoa ja tekniikkaa. Jyväskylä: WSOYpro.
- Millerson G. & Owens, J. 2012. Video Production Handbook. Oxford: Focal Press.
- Nygård, S. 2014. Tilannekatsausta. Sähköposti sanna.nygard@partio.fi 14.4.2014.
- Ranta, P. 2002. Videon peruskurssi pv 2. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://koti.mbnet.fi/pranta/vidper2.htm>. Luettu 13.10.2014.
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. Organisaatio. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.partio.fi/tietoa-meista/organisaatio>. Luettu 25.3.2014.
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. 2008. Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry:n peruskirja. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.partio.fi/sites/partio.fi/files/uploads/sp_peruskirja.pdf. Luettu 24.3.2014.
- Talvitie, L. 2012. Videokamera – ostajan opas. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.yhteishyva.fi/viihde-ja-vapaa-aika/viihde-elektroniikka/videokamera-ostajan-opas/0218010-34929>. Luettu 8.10.2014.